

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 910

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 septembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 301 din 18 iunie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, ale art. 13 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2–9	nr. 266/2017 pentru aprobarea Procedurilor de control și verificare în vederea autorizării plantațiilor producătoare de struguri destinați obținerii de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, autorizării producătorilor de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, certificării vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică și a vinurilor varietale și stabilirii însemnului de certificare a calității vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică și a vinurilor varietale îmbuteliolate, precum și pentru aprobarea cuantumului taxei pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale și a cuantumului taxei de certificare a vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale	11–12
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
108. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice	10	1.907. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării în vederea relocării unui exemplar din specia <i>Bison bonasus</i>	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
332. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale		3.623. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind acordarea titlului de parc industrial Societății Ecosfera Parc — S.R.L.	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 301**

din 18 iunie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, ale art. 13 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului (actual art. 33 și 34 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative), precum și ale art. 29 alin. (1) și (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Elisabeta Sandu în Dosarul nr. 17.005/3/2019/a1.1 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 545D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.274D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 7 alin. (1), ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Ioana Sfrâială în Dosarul nr. 7.159/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu aceasta. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.274D/2020 la Dosarul nr. 545D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 544/2001, întrucât aspectele invocate privesc interpretarea și aplicarea legii. Totodată, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002, precum și ale art. 29 alin. (1) și (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992, având în vedere, pe de o parte, faptul că informațiile furnizate de Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nu constituie probe în procesul penal și, dacă vor fi folosite ca probe de procurori, vor fi supuse controlului în procedura de cameră preliminară, iar, pe de altă parte, faptul că există jurisprudență cu privire la dispozițiile criticate din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia penală nr. 15/R din 18 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 17.005/3/2019/a1.1, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului (actual art. 33 și 34 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative), precum și ale art. 29 alin. (1) și (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de Elisabeta Sandu în procedura de cameră preliminară.

8. Prin Încheierea din 6 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 7.159/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 7 alin. (1), ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002.** Excepția a fost ridicată de Ioana Sfrâială în stadiul procesual al recursului, ulterior respingerii acțiunii în primă instanță având ca obiect refuzul pretins nejustificat al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*, de comunicare a unor informații considerate de interes public de către aceasta, cererea de chemare în judecată fiind formulată în temeiul Legii nr. 544/2001. Prin sentința recurată au fost invocate, ca impediment la comunicarea informațiilor vizate de autoarea excepției, dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001 și ale Legii nr. 656/2002, iar, prin cererea de recurs, recurenta-reclamantă — autoarea excepției de neconstituționalitate a criticat sentința atacată și prin prisma acestor dispoziții, apreciate ca fiind neconstituționale. La solicitarea instanței de judecată, documentele cu caracter confidențial, care reprezintă obiectul litigiului dedus judecății, au fost depuse, în fotocopie, la registrul de valori al secției.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, precum și ale art. 13 din Legea nr. 544/2001, autoarele acesteia susțin, în esență, că sunt încălcate dreptul la cunoaștere și informație, precum și dreptul la un proces echitabil al persoanei cu privire la care au loc culegerea și depozitarea de date și informații, mai ales când aceste acțiuni au loc cu încălcarea legii. Susțin, totodată, că refuzul de acces la actele dosarului reprezintă tocmai încercarea autorității în culpă de a bloca accesul la informații și de a stopa exercitarea dreptului de a contesta sau de a solicita distrugerea acestor informații care nu au fost culese în mod legal, nefiind necesare cauzei. Arată că Legea nr. 656/2002 nu este „euroconformă”, fiind adoptată anterior aderării României la Uniunea Europeană, astfel că este necesar să se asigure protecția datelor persoanelor și respectarea normelor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă, totodată, considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, apreciindu-se că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și actelor Oficiului. În plus, cu privire la dispozițiile art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002, se susține, în esență, că legiuitorul nu a reglementat procedura de filtrare a datelor secrete obținute prin măsurile operative de investigație ale Oficiului, procedura prin care se păstrează integritatea și confidențialitatea datelor obținute și nici procedura de distrugere a acestora. Totodată, se susține că, în cauză, în cadrul activității de supraveghere, Oficiul a furnizat o serie de informații care au fost folosite ca probe de către procurori. Cât privește dispozițiile art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992, autoarea excepției din Dosarul Curții Constituționale nr. 545D/2020 susține, în esență, că textul este de maximă generalitate, nefiind respectat standardul de claritate și predictibilitate consacrat în art. 1 din Constituție, iar, în lipsa unor criterii privind modul în care se definește sau se apreciază legătura cu cauza dedusă judecătii, se ajunge deseori la un refuz al judecătorului de a trimite Curții Constituționale cererile justițiabililor pentru examinarea conformității sau neconformității cu Constituția a unor norme din acte normative supuse controlului constituțional pe cale de excepție.

10. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 este neîntemeiată. Reține că identificarea unor reguli clare privind atribuțiile și sesizarea instanțelor de contencios constituțional are în cele din urmă ca scop menținerea și întărirea rolului Curții Constituționale de garant al supremăției Constituției. În considerarea acestui rol, este necesară stabilirea unor cerințe, pe de o parte, pentru a circumstanția controlul pe care Curtea îl poate realiza, iar, pe de altă parte, pentru a reduce numărul cauzelor care nu au o fundamentare consistentă și pentru a preveni transformarea acestora în jurisdicții de drept comun. Comisia de la Veneția a reținut că aceste cauze de inadmisibilitate au caracter imperativ și sunt de ordine publică. De aceea, nici părțile, într-un proces privind soluționarea excepției de neconstituționalitate, nici Curtea Constituțională nu ar putea trece peste o cauză de inadmisibilitate. Acestea se impun din oficiu, fiind destinate apărării unui interes eminent public, privind limitele controlului, ca expresie a competenței de atribuire a Curții în exercitarea acestuia. Prin urmare, cauzele de inadmisibilitate nu pot fi interpretate ca o limitare a accesului la justiția constituțională. Dimpotrivă, ignorarea lor ar avea semnificația denaturării rolului pe care aceasta îl are în statul de drept. Totodată, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002 este neîntemeiată. În acest sens, reține că legislația indică la un nivel rezonabil

modul în care Oficiul exercită măsurile de supraveghere în vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege. De asemenea, reține că sesizarea pe care Oficiul o adresează organelor de urmărire penală este o formă specială de sesizare, însă, nefiind un organ judiciar, acesta nu poate furniza probe în justiție, ci doar informații de natură financiară, rezultate din analiza complexă a rapoartelor de tranzacții suspecte transmise de unitățile raportoare. Faptul că textele menționate din legea-cadru în materia prevenirii și combaterii spălării banilor nu conțin reglementări cu grad înalt de precizie, care să stabilească maniera de filtrare a datelor secrete obținute prin măsurile operative de investigații sau procedurile prin care s-ar păstra integritatea și confidențialitatea acestora ori reguli de distrugere a acestora, ceea ce face, în opinia recurentei, ca Oficiul să se situeze în afara controlului public, nu atrage neconformitatea cu Constituția a acestor norme, deoarece instanța de control constituțional nu are competența de a controla vidul legislativ, omisiunile legislative. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Reține, pe de o parte, că legea prevede cazurile și condițiile în care Oficiul culege date referitoare la tranzacțiile financiare ale unei persoane, entitățile obligate să furnizeze date Oficiului, obligația de confidențialitate, termenele de păstrare, finalitatea culegerii acestor date etc., iar, pe de altă parte, că în Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului, act cu caracter secundar, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008, sunt prevăzute anumite atribuții în sarcina Oficiului, inclusiv în ceea ce privește elaborarea unor proceduri interne de lucru. În același timp, reține că informațiile obținute de Oficiu, în măsura în care sunt folosite de procuror drept probe în dosarul de urmărire penală, sunt supuse controlului judecătorului de cameră preliminară, împreună cu celelalte probe administrate în faza de urmărire penală. Totodată, apreciază că susținerea referitoare la faptul că supravegherea efectuată constituie o ingerință în dreptul la viața privată, prevăzut de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este nefondată, deoarece este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține, pe de o parte, că argumentele invocate în susținerea excepției pun în evidență chestiuni de interpretare și aplicare a textelor criticate, fără a evidenția elemente de neconstituționalitate iar, pe de altă parte, că restricțiile aduse exercitării dreptului la informare, ca urmare a aplicării unor dispoziții speciale, se încadrează în ipotezele prevăzute de art. 53 din Constituție, în care este posibilă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, așa cum s-a stabilit deja în jurisprudența Curții Constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Guvernul**, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 545D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. În ceea ce privește soluția de inadmisibilitate observă că susținerile autoarei excepției sunt în sensul că dispozițiile criticate nu prevăd o procedură de contestare în justiție a operațiunilor de culegere a datelor și informațiilor de către Oficiu și nici reglementări care să stabilească maniera de filtrare a datelor secrete obținute prin măsurile operative de investigații, păstrarea confidențialității acestor date ori reguli privind

distrugerea acestora. În aceste condiții, apreciază că, în realitate, autoarea excepției critice nu ceea ce legea prevede, ci ceea ce legea nu prevede, respectiv o omisiune legislativă. Consideră că inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate formulate trebuie analizată plecând de la dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența constantă a instanței de control constituțional cu privire la inadmisibilitatea unor astfel de excepții, respectiv deciziile nr. 159 din 10 noiembrie 1998, nr. 924 din 23 iunie 2009, nr. 162 din 24 martie 2016 și nr. 504 din 4 iulie 2017. În ceea ce privește soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale prin raportare la dispozițiile din Legea fundamentală invocate, întrucât acestea întrunesc cerințele de claritate și previzibilitate, normele juridice contestate fiind enunțate cu suficientă precizie, astfel încât destinatarii acestora să poată prevedea atitudinea pe care trebuie să o adopte sau să o aștepte din partea autorităților statului, dacă este cazul, apelând la consiliere de specialitate în materie. Observă că Legea nr. 656/2002 prevede atât cazurile, cât și condițiile în care Oficiul culege datele referitoare la tranzacțiile financiare ale unei persoane, entitățile care au obligația furnizării acestor date, obligația de confidențialitate, termenele de păstrare a informațiilor, precum și cazurile în care informațiile sunt furnizate organelor competente. De asemenea, precizează că informațiile transmise de Oficiu nu constituie probe în cadrul procesului penal. În ipoteza în care informațiile respective sunt folosite ca probe în proces, acestea sunt supuse controlului în faza de cameră preliminară, împreună cu celelalte probe administrate, potrivit competenței funcționale a judecătorului de cameră preliminară.

14. **Guvernul**, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 1.274D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 544/2001 este neîntemeiată. În acest sens, invocă considerentele ale Deciziei Curții Constituționale nr. 1.175 din 11 decembrie 2007. Totodată, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1), ale art. 8, ale art. 25 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 este inadmisibilă, întrucât argumentele invocate de autoare nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, în contextul în care aceasta susține, în esență, că, în cauză, măsura aplicată de Oficiu este disproporționată, raportat la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016. Consideră că autoarea excepției nu critică dispozițiile din Legea nr. 656/2002 pentru ceea ce acestea conțin, ci se referă la o chestiune de aplicare și de interpretare a legii. Reține că, în mod constant, Curtea Constituțională a statuat că sunt inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate prin care se critică modul de aplicare a dispozițiilor legale, astfel că a răspunde criticilor autoarei excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege (Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 31 martie 2015). De asemenea, Curtea Constituțională a subliniat că nu are competența de a examina situația de fapt și de a verifica în ce măsură afirmațiile părților sunt reale sub aspectul întinderii dreptului în discuție. Subliniază că, în cauză, pretinsa neconstituționalitate a textului de lege criticat este motivată exclusiv din perspectiva unor împrejurări concrete, individualizate la speța aflată pe rolul instanței de contencios administrativ.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, ale art. 13 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, precum și ale art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 7 din Legea nr. 656/2002: „(1) Oficiul poate cere persoanele menționate la art. 10, precum și instituțiilor competente datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 5 și 6 sunt prelucrate și utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidențialitate.

(2) Persoanele prevăzute la art. 10 și instituțiile competente prevăzute la alin. (1) vor transmite Oficiului datele și informațiile solicitate, în termen de 15 zile de la data primirii cererii, iar pentru cererile care prezintă un caracter de urgență, formulate în temeiul art. 5 alin. (3), în termen de 48 de ore de la data primirii cererii.

(3) Secretul profesional și bancar la care sunt ținute persoanele prevăzute la art. 10 nu sunt opozabile Oficiului.

(4) Oficiul poate face schimb de informații, în baza reciprocității, cu instituții străine care au funcții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor sau a finanțării actelor de terorism.”;

— Art. 8 din Legea nr. 656/2002: „(1) Oficiul va proceda la analiza și prelucrarea informațiilor, iar atunci când se constată existența unor indicii de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, va informa de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în situația în care se constată finanțarea terorismului, va informa de îndată Serviciul Român de Informații cu privire la operațiunile suspecte de finanțare a terorismului.

(2) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 20 alin. (1) și a persoanei fizice care, în conformitate cu art. 20 alin. (1), a informat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul informării.

(3) Dacă în urma analizării și prelucrării informațiilor primite de Oficiu nu se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, Oficiul păstrează informațiile în evidență.

(4) Dacă informațiile prevăzute la alin. (3) nu sunt completate timp de 10 ani, ele se clasează în cadrul Oficiului.

(5) După primirea informațiilor, în conformitate cu alin. (1), procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală și Serviciul Român de Informații pot solicita Oficiului completarea acestora.

(6) Oficiul are obligația de a pune la dispoziție procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală și Serviciului Român de Informații, la solicitarea acestora, datele și informațiile pe care le-a obținut potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(7) Organele de urmărire penală vor comunica periodic Oficiului stadiul de rezolvare a informărilor transmise, precum și cuantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate ori a măsurilor asigurătorii dispuse.

(8) Oficiul va furniza persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 10, precum și autorităților cu atribuții de control financiar și celor de supraveghere prudentială, printr-o procedură considerată adecvată, informații generale privind tranzacțiile suspecte și tipologiile de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.

(9) Oficiul furnizează persoanelor prevăzute la art. 10 lit. a) și b), ori de câte ori este posibil, în regim de confidențialitate, printr-o modalitate de comunicare securizată, informații cu privire la clienți, persoane fizice și/sau juridice expuse la risc de spălare a banilor și de finanțare a actelor de terorism.

(10) După primirea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, în cazul în care se constată existența unor indicii temeinice de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Oficiul va informa de îndată organul competent.”;

— Art. 25 alin. (1) din Legea nr. 656/2002: „(1) Personalul Oficiului, inclusiv personalul detașat, are obligația de a nu transmite informațiile primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține și după încetarea funcției, pe termen nelimitat.”;

— Art. 26 din Legea nr. 656/2002: „(1) Oficiul funcționează ca organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Guvernului și coordonarea prim-ministrului, prin Cancelaria Prim-Ministrului, cu sediul în municipiul București.

(2) Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, scop în care primește, analizează, prelucrează informații și informează, în condițiile art. 8 alin. (1), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Oficiul efectuează analiza tranzacțiilor suspecte: a) la sesizarea oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 10; b) din oficiu, când ia cunoștință pe orice cale despre o tranzacție suspectă.

(4) Oficiul poate dispune, la solicitarea organelor judiciare române sau la solicitarea instituțiilor străine care au atribuții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, suspendarea efectuării unei tranzacții care are ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, art. 5 alin. (3)—(6) aplicându-se în mod corespunzător, luând în considerare justificările prezentate de instituția solicitantă, precum și faptul că tranzacția ar fi putut fi suspendată dacă ar fi făcut obiectul unui raport privind o tranzacție suspectă transmis de una dintre persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 10.

(5) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6) Oficiul este condus de un președinte, numit de Guvern din rândul membrilor plenului Oficiului, care are calitatea de ordonator principal de credite, ajutat de 3 consilieri.

(7) Plenul Oficiului este structura deliberativă și de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Băncii Naționale a României, Curții de Conturi și Autorității de Supraveghere Financiară, numit în funcție pe o perioadă de 5 ani, prin hotărâre a Guvernului.

(8) Activitatea deliberativă și de decizie prevăzută la alin. (7) se referă la elemente de strategie în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și îndrumări de specialitate. Asupra chestiunilor de natură economico-administrativă, plenul Oficiului se pronunță doar la solicitarea președintelui.

(9) În exercitarea atribuțiilor sale plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorității membrilor acestuia.

(10) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească, la data numirii, următoarele condiții: a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică; b) să aibă domiciliul în România; c) să aibă numai cetățenia română; d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice; e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(11) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(12) Funcția de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(13) Membrii plenului Oficiului au obligația să comunice de îndată, în scris, președintelui Oficiului apariția oricărei situații de incompatibilitate.

(14) În perioada ocupării funcției membrii plenului Oficiului vor fi detașați, respectiv raportul de muncă al acestora va fi suspendat, urmând ca la încetarea mandatului să revină la funcția deținută anterior.

(15) În caz de vacanță a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacantării postului.

(16) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații: a) la expirarea termenului pentru care a fost numit; b) prin demisie; c) prin deces; d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni; e) la survenirea unei incompatibilități; f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(17) Personalul angajat al Oficiului nu poate ocupa niciun post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul niciuneia dintre persoanele juridice prevăzute la art. 10 în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului.

(18) Pentru funcționarea Oficiului Guvernul va transmite în administrarea acestuia imobilele necesare-terenuri și clădiri — din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(19) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora.”;

— Art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002: „(1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 25 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă. [...]”;

— Art. 13 din Legea nr. 544/2001: „Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public.”;

— Art. 29 alin. (1) și (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia. [...]”

(5) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. [...]”

18. Anterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Pentru aceste motive, Curtea se va pronunța asupra constituționalității prevederilor art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, în forma în vigoare la data sesizării Curții Constituționale.

19. Cât privește prevederile din Legea nr. 656/2002 și din Legea nr. 544/2001, criticate, autoarele excepției invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 31 referitor la dreptul la informație, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 131 privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 referitor la statutul procurorilor, cât și prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie. În ceea ce privește dispozițiile criticate din Legea nr. 47/1992, autoarea excepției din Dosarul Curții nr. 545D/2020 susține că sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportat la art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea constată că, astfel cum a fost formulată, aceasta ridică o problemă de admisibilitate dintr-o dublă perspectivă, și anume din punctul de vedere al legăturii dispozițiilor art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 cu soluționarea cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, precum și al limitelor de competență a Curții Constituționale atunci când procedează la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, în ceea ce privește prevederile art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002, criticate.

21. În această situație, Curtea va analiza cu prioritate problema de admisibilitate expres consacrată de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respectiv lipsa legăturii dispozițiilor art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, criticate, cu cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât reținerea acesteia constituie un motiv dirimant, cu efect peremptoriu în ceea ce privește analiza celorlalte condiții de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate, indiferent de natura acestora, precum și în ceea ce privește analiza pe fond a excepției.

22. Astfel, cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea constată, pe de o parte, că, în motivarea acesteia, autoarea susține că sunt încălcate dreptul la cunoaștere și informație, precum și dreptul la un proces

echitabil al persoanei cu privire la care are loc culegerea și depozitarea de date și informații, mai ales când aceste acțiuni au loc cu încălcarea legii, că refuzul de acces la actele dosarului reprezintă tocmai încercarea autorității în culpă de a bloca accesul la informații și de a stopa exercitarea dreptului de a contesta sau de a solicita distrugerea acestor informații care nu au fost culese în mod legal, nefiind necesare cauzei, că Legea nr. 656/2002 nu este „euroconformă”, fiind adoptată anterior aderării României la Uniunea Europeană, astfel că este necesar să se asigure protecția datelor persoanelor și respectarea normelor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, totodată, invocă considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 (s.n. cu privire la punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, apreciind că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și actelor Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. Cu alte cuvinte, Curtea reține că motivele de neconstituționalitate formulate au la bază prezumția că Oficiul a acționat *ab initio* în mod nelegal, iar refuzul de acces la actele dosarului constituie un act de apărare al autorității în culpă.

23. Pe de altă parte, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 a fost ridicată în soluționarea recursului formulat de autoare împotriva unei sentințe judecătorești prin care s-au invocat, ca impediment la comunicarea informațiilor vizate de autoarea excepției, dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001 și ale Legii nr. 656/2002, în ansamblu, iar, cererea de chemare în judecată, formulată în temeiul Legii nr. 544/2001, are ca obiect refuzul pretins nejustificat al Oficiului de comunicare a unor informații considerate de interes public de către autoare. Din dosar rezultă că, la solicitarea instanței de judecată, documentele cu caracter confidențial, care reprezintă chiar obiectul litigiului dedus judecății, au fost depuse, în fotocopie, la registrul de valori al secției instanței.

24. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, care reglementează obligația de confidențialitate a personalului Oficiului, inclusiv a personalului detașat, obligație ce se menține și după încetarea funcției, pe termen nelimitat [art. 25 alin. (1) din Legea nr. 656/2002], respectiv sancțiunea penală corelativă adoptării unui comportament contrar dispozițiilor menționate anterior [art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002], precum și aspecte privind funcționarea și exercitarea atribuțiilor Oficiului, privind plenul Oficiului și condițiile de numire a membrilor plenului, interdicțiile și incompatibilitățile membrilor plenului și ale personalului angajat în Oficiu, privind vacanța unui post în cadrul plenului Oficiului, cauzele de încetare a mandatului de membru al plenului Oficiului, respectiv transferul, prin hotărâre a Guvernului, în administrarea Oficiului a unor imobile necesare funcționării lui și aspecte privind participarea Oficiului la activitatea unor organisme internaționale de specialitate ori calitatea de membru a acestuia în cadrul acestor organisme (art. 26 din Legea nr. 656/2002) nu au legătură cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

25. Curtea reține că unul dintre elementele care configurează regimul specific al excepțiilor de neconstituționalitate, condiționând admisibilitatea acestora, este caracterul concret al controlului pe care instanța de control constituțional îl realizează în această situație, raportat la cauza în care a fost ridicată excepția. Legătura cu soluționarea cauzei presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecății, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința

pertinenței excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20). Dacă autorul excepției nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, posibila admitere a excepției nu schimbă cu nimic situația acestuia, ci privește numai drepturile altor persoane (Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014, paragraful 20).

26. Or, Curtea constată că, în cazul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, nu rezultă o asemenea legătură a textelor de lege criticate cu cauza concretă în care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, cu consecința respingerii acesteia ca inadmisibilă, în raport cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum au fost interpretate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

27. În subsidiar, cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002, Curtea reține o problemă de admisibilitate prin raportare la limitele de competență a Curții Constituționale atunci când procedeează la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate. În acest sens, Curtea observă că motivele de neconstituționalitate privesc, pe de o parte, omisiunea reglementării unei proceduri de filtrare a datelor secrete obținute prin măsurile operative de investigație ale Oficiului, a unei proceduri prin care se păstrează integritatea și confidențialitatea datelor obținute, precum și a unei proceduri de distrugere a acestora, iar, pe de altă parte, faptul că, în cauză, în cadrul activității de supraveghere, Oficiul a furnizat o serie de informații care au fost folosite ca probe de către procurori.

28. În aceste condiții, Curtea constată că soluționarea primului aspect relevat de autoare nu ține de competența Curții Constituționale, întrucât implică un act de legiferare, care intră în competența Parlamentului. Așadar, având în vedere art. 61 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu poate modifica sau completa un text de lege, astfel că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. Totodată, cât privește cel de-al doilea motiv relevat de autoare, respectiv faptul că informațiile comunicate de Oficiu au fost folosite ca probe de către procurori, Curtea reține că acesta nu tinde spre evidențierea unei reale contradicții între textele de lege supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din Legea fundamentală invocate, ci vizează exclusiv aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea normei juridice de către organele judiciare. Curtea reamintește însă că modul de aplicare a dispozițiilor criticate de către organele judiciare, la care face referire autoarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acesteia, nu poate constitui motiv de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, care, de altfel, nu conțin vreo prevedere în sensul că informațiile transmise de Oficiu constituie mijloace de probă în procesul penal, și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autoarei excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și

prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. În consecință, Curtea constată că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 8 din Legea nr. 656/2002 este inadmisibilă.

29. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a făcut numeroase referiri asupra modului de interpretare a condiției impuse de acest text de lege pentru admisibilitatea excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, condiție ce privește existența unei legături a normei de lege criticate cu soluționarea cauzei. Astfel, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, precitată, Curtea a reținut că se poate solicita controlul de constituționalitate numai al acelor dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Instituirea acestei proceduri de control al constituționalității legii aplicabile în cauza dedusă judecării instanței de fond, ca modalitate de acces la justiție, implică în mod necesar asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală. Condiția ca dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă. Totodată, prin Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, precitată, paragraful 15, Curtea a statuat că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

30. Mai mult, prin Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, precitată, Curtea a precizat că incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat. În ceea ce privește interesul în invocarea excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, precitată, că autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, astfel că posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia, ci ar privi numai drepturile altor persoane.

31. Totodată, Curtea a precizat că excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții legale incidente într-o anumită fază procesuală trebuie să aibă legătură cu soluționarea cererii în cadrul căreia a fost invocată această excepție (în acest sens sunt Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, și Decizia nr. 704 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015).

32. Prin urmare, sintetizând cele reținute în jurisprudența instanței de contencios constituțional, Curtea reține că cerința stabilită de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, ca dispozițiile de lege criticate pe calea excepției de neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei, privește incidența în cauză a acestor dispoziții de lege, respectiv acestea să fie aplicabile în litigiile în care se invocă excepția de neconstituționalitate, având aptitudinea de a genera efecte juridice diferite în cauză, după cum Curtea Constituțională constată sau nu neconstituționalitatea acestora.

33. Constatărea îndeplinirii acestor criterii, în mod concret, revine instanțelor de judecată care, așa cum s-a reținut în Decizia nr. 713 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 19 aprilie 2018, paragraful 27, au rolul de partener al Curții, în sensul că verifică, în vederea sesizării instanței constituționale, respectarea prevederilor legale referitoare la admisibilitatea excepțiilor de neconstituționalitate, dar și Curții Constituționale. În acest sens, prin aceeași decizie, paragraful 28, Curtea a reținut că excepția de neconstituționalitate este expresia, în sistemul nostru normativ, a controlului concret de constituționalitate, astfel încât atât instanței *a quo*, cât și celei *a quem* le revine competența de a verifica, în proceduri distincte, dacă aceasta se plasează în paradigma controlului concret de constituționalitate. Dacă, în privința instanței *a quo*, verificarea condițiilor de admisibilitate ține de îndeplinirea condițiilor legale necesare pentru sesizarea Curții Constituționale, pentru instanța *a quem* această verificare are semnificația întrunirii condițiilor necesare declanșării controlului de constituționalitate, respectiv a cercetării prezumției de constituționalitate a textului legal criticat. Prin urmare, realizând această verificare, Curtea se asigură că exercitarea controlului de constituționalitate cu privire la textul criticat prin formularea unei excepții de neconstituționalitate prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei, ceea ce este de natură a valida faptul că examenul de verificare a conformității normei legale cu Constituția se plasează în cadrul controlului concret de constituționalitate.

34. În sensul celor reținute anterior sunt și considerentele Deciziei nr. 358 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 9 octombrie 2019, paragrafele 29—34.

35. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

36. Referitor la cerința de precizie, claritate și previzibilitate a normei juridice, Curtea, prin Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, ori Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, a reținut că art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de precizie, claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. Prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Curtea a precizat că previzibilitatea legii presupune ca aceasta să fie suficient de precisă și clară pentru a putea fi aplicată, altfel spus să permită persoanelor interesate — care pot apela la nevoie la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, sau Hotărârea din 24 ianuarie 2012, pronunțată în Cauza *Mihai Toma împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că este îndeplinită cerința de previzibilitate a legii atunci când justițiabilul are posibilitatea să cunoască, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării date acesteia de către instanțe și, dacă este cazul, în urma obținerii unei asistențe juridice adecvate, care sunt efectele juridice ale actelor sau omisiunilor sale.

37. Examinând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în raport cu aceste repere ale jurisprudenței instanței de contencios constituțional, cât și ale Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea constată că dispozițiile de lege

criticate au un conținut clar, acesta putând fi dedus din înseși considerentele deciziilor Curții Constituționale mai sus amintite.

38. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 544/2001, Curtea reține că informațiile de interes public pe care fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să le comunice din oficiu sunt enumerate la art. 5 din această lege. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 12 alin. (1) din aceeași lege stabilesc, cu titlu de excepție de la regula instituită la art. 5, categoriile de informații ce nu sunt destinate publicității. În jurisprudența sa, Curtea a arătat că dreptul la informație consacrat de art. 31 din Constituție se referă numai la informațiile de interes public și că acesta nu este un drept absolut, exceptarea unor informații de la accesul liber la informații fiind legitimată chiar de aceste norme constituționale la alin. (3), care stabilesc că „*Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională*”. Dreptul fundamental la informație implică dreptul persoanei de a avea acces neîngrădit „la orice informație de interes public” și obligația corelativă a autorităților publice, potrivit competențelor ce le revin, de a asigura informarea corectă „a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 158 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 11 mai 2004). Așadar, dreptul la informație consacrat de art. 31 din Legea fundamentală se referă numai la informațiile de interes public, sens în care legiuitorul a precizat la art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 că „*prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori forma sau de modul de exprimare a informației*”. Potrivit art. 2 lit. a) din această lege, prin „*autoritate sau instituție publică*” se înțelege „*orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici*”.

39. Totodată, Curtea observă că, examinând dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001, a constatat, prin deciziile nr. 568 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 1 noiembrie 2006, și nr. 1175 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2008, că prevederile art. 12 și 13 din Legea nr. 544/2001 sunt chiar în sensul dispozițiilor art. 31 și 53 din Constituție. Astfel că exceptarea prevăzută de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 este legitimată chiar de prevederile constituționale ale art. 31 alin. (3), care stabilesc că „*Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze [...] securitatea națională*”, precum și ale art. 53, potrivit cărora exercițiul unor drepturi poate fi restrâns, printre altele, pentru apărarea securității naționale, concept care include apărarea națională, siguranța și ordinea publică. Sub acest aspect, prin deciziile menționate, se face trimitere la jurisprudența anterioară a Curții în materie, de exemplu, deciziile nr. 462 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 26 ianuarie 2004, și nr. 158 din 30 martie 2004, precitate. De asemenea, prin Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2006, precitate, cu privire la susțineri privind încălcarea art. 21 și 126

din Constituție, Curtea, trimițând la Decizia nr. 407 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 27 noiembrie 2004, și la Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a reținut că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, precum și că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege.

40. Cele statuate prin deciziile precitate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

41. Distinct de cele reținute în jurisprudența instanței de control constituțional, Curtea constată că informațiile la care fac referire dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001 — „*informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către autoritate sau o instituție publică*” — au caracterul unor informații de interes public, nu sunt informații exceptate de la accesul liber al cetățenilor.

42. În raport cu aceste dispoziții, autoarea invocă, printre altele, prevederile constituționale privind accesul liber la justiție. Norma invocată din Constituție stabilește dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Or, având în vedere dispozițiile art. 22 din Legea nr. 544/2001 — care consacră posibilitatea persoanei care se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, de a face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice, hotărârea tribunalului fiind supusă recursului —, Curtea constată că susținerile autoarei nu pot fi reținute.

46. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, ale art. 8, ale art. 25 alin. (1), ale art. 26 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Elisabeta Sandu în Dosarul nr. 17.005/3/2019/a.1.1 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și de Ioana Sfirăială în Dosarul nr. 7.159/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 29 alin. (1), cu referire la sintagma „care are legătură cu soluționarea cauzei”, și alin. (5) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență,

ținând cont de Decizia de punere în aplicare în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României (P.N.R.R.),

având în vedere necesitatea implementării în integralitate a jalonului 439 „Intrarea în vigoare a legislației actualizate privind companiile de stat. Intrarea în vigoare a Legii nr. 111/2016 modificate, eliminându-se toate excepțiile, inclusiv pentru companiile de stat de la nivel local” din cadrul reformei 9 „Îmbunătățirea cadrului procedural de implementare a principiilor guvernanta corporative în cadrul întreprinderilor de stat” ca parte a componentei 14 „Buna Guvernanta” din P.N.R.R.,

ținând seama de cerința din Decizia de punere în aplicare a PNRR (CID) care prevede eliminarea, în cazul întreprinderilor publice, a tuturor excepțiilor de la aplicarea legislației privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, precum și de recomandările cuprinse în Ghidurile Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), în sensul în care exceptarea anumitor domenii de la aplicarea principiilor de guvernanta corporativă nu reprezintă un exemplu de bună practică,

luând în considerare dezideratul de politică externă al României, respectiv aderarea la OCDE, angajamentul Guvernului față de implementarea recomandărilor cuprinse în Raportul OCDE din aprilie 2024 cu privire la guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, precum și a celor rezultate din evaluările periodice realizate de OCDE,

ținând seama de faptul că reforma întreprinderilor publice și respectarea obligațiilor asumate de către România în acest domeniu sunt monitorizate constant atât de către Comisia Europeană, cât și de către OCDE,

având în vedere existența riscurilor privind neîndeplinirea obiectivelor asumate de către România, atât în contextul implementării PNRR, cât și în contextul aderării la OCDE, cu consecințe economice și financiare extrem de serioase, inclusiv ratarea obiectivului de aderare a României la OCDE, în anul 2026,

în considerarea faptului că elementele menționate mai sus vizează interesul general public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație de urgență, a cărei reglementare nu poate fi amânată, pentru a nu genera întâzieri în implementarea de către întreprinderile publice a principiilor de guvernanta corporativă elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, pentru a permite accesarea în continuare de către România a resurselor financiare disponibile la nivelul Uniunii Europene, respectiv a celor din PNRR,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică întreprinderilor publice din industria de apărare și securitate națională, precum și celor care au ca obiect de activitate administrarea bazei materiale de reprezentare și protocol. În aceste cazuri, procedura de selecție a membrilor consiliului de administrație cuprinde o etapă suplimentară, constând în efectuarea verificării de securitate prevăzută de Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România,

aprobrate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care un candidat selectat nu a obținut avizul favorabil necesar accesului la informații clasificate, acesta nu poate fi numit în funcția de administrator al întreprinderii publice.”

2. La articolul 1 alineatul (6), litera a) se abrogă.

3. La articolul 42, după alineatul (3²) se introduce un nou alineat, alin. (3³), cu următorul cuprins:

„(3³) În cazul în care funcțiile de președinte și de vicepreședinți ai AMEPIP sunt sau devin vacante, Secretariatul General al Guvernului va proceda de îndată la organizarea procesului de selecție a candidaților pentru funcțiile de președinte și vicepreședinte ai AMEPIP. În această situație, prim-ministrul numește, prin decizie, președintele și vicepreședinții, interimari, până la data numirii conducerii instituției potrivit prevederilor alin. (3), dar nu mai mult de 6 luni.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

p. Președintele Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea

Performanțelor Întreprinderilor Publice,

Ciprian Cătălin Hojda

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Adrian Căciu

București, 9 septembrie 2024.

Nr. 108.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 266/2017 pentru aprobarea Procedurilor de control și verificare în vederea autorizării plantațiilor producătoare de struguri destinați obținerii de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, autorizării producătorilor de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, certificării vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică și a vinurilor varietale și stabilirii însemnului de certificare a calității vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică și a vinurilor varietale îmbuteliate, precum și pentru aprobarea cuantumului taxei pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale și a cuantumului taxei de certificare a vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale

Văzând Referatul de aprobare al Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole nr. 1.556 din 13.08.2024, ținând cont de prevederile:

— art. 17 alin. (6), art. 52 alin. (1) și a art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole, republicată,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 266/2017 pentru aprobarea Procedurilor de control și verificare în vederea autorizării plantațiilor producătoare de struguri destinați obținerii de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, autorizării producătorilor de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, certificării vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică și a vinurilor varietale și stabilirii însemnului de certificare a calității vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică și a vinurilor varietale îmbuteliate, precum și pentru aprobarea cuantumului taxei pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale și a cuantumului taxei de certificare a vinurilor cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Autoritatea competentă care autorizează plantațiile producătoare de struguri destinați obținerii de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale, autorizează producătorii de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică sau varietale și certifică vinurile cu denumire de origine controlată, indicație geografică și vinurile varietale în raport cu legislația de referință este Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole, denumit în continuare *O.N.V.P.V.*”

2. La articolul 4, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Vinul varietal este vinul fără denumire de origine controlată, fără indicație geografică, cu denumire de soi, obținut din unul sau mai multe dintre soiurile de struguri de vin

permise pe teritoriul național pentru a fi plantate, replantate, altoite în scopul producției de vinuri, prevăzute la alin. (2), și care definește un produs ce respectă cumulativ următoarele cerințe:

a) provine din struguri recoltați din plantații de viță-de-vie înscrise în Registrul plantațiilor viticole (denumit în continuare *R.P.V.*), cu denumirea soiului/soiurilor admis(e) pentru a produce vin varietal;

b) este produs în România din struguri recoltați din arealele viticole delimitate conform legislației în vigoare;

c) este produs numai din soiurile de viță-de-vie prevăzute la alin. (2) și respectă prevederile art. 17 lit. c) și art. 48 alin. (6) lit. b) a 4-a și a 5-a liniuță din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 512/2016.

(2) Vinul varietal se obține din struguri proveniți din soiurile de viță-de-vie care sunt prevăzute în oricare dintre caietele de sarcini corespunzătoare fiecărei D.O.C și I.G, în vigoare la data depunerii cererii de autorizare a plantațiilor de viță-de-vie, cu excepția celor care aduc atingere denumirilor de origine controlată și indicațiilor geografice protejate în baza legislației vitivinicole.

(5) Vinurile varietale sunt produse în conformitate cu prevederile legale în vigoare și respectă caracteristicile organoleptice și parametrii fizico-chimici stabiliți prin normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015.”

3. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea menționată la alin. (1) se poate depune și prin aplicația R.P.V. ONLINE, aplicație care asigură accesul utilizatorilor la datele proprii din Sistemul Informatic Național al Viei și Vinului.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — În scopul autorizării/reautorizării ca producători de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică și/sau varietale a operatorilor economici nou-înființați sau a celor care solicită reautorizarea și care procesează strugurii în unități proprii de vinificație, trebuie să facă dovada deținerii documentului de înregistrare pentru siguranța alimentelor valabil, eliberat de direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene pentru unitatea de vinificație în care urmează să fie produs vinul.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Autorizațiile de producători de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică și/sau varietale se emit pe perioadă nedeterminată de către inspectorii de specialitate ai O.N.V.P.V., utilizând modulul aferent din R.P.V.

(2) O.N.V.P.V. retrage autorizația menționată la alin. (1) oricând se constată că unitatea de vinificație nu mai îndeplinește condițiile pentru care a fost autorizată și conformitatea producerii vinurilor cu DOC/IG și/sau varietale nu mai este asigurată, conform metodologiei și procedurii prevăzute la art. 13.

(3) Producătorii de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică și/sau varietale autorizați, care au efectuat modificări în cadrul unităților de vinificație, au obligația să notifice, în scris, inspectoratele teritoriale ale O.N.V.P.V., în termen de 60 de zile de la efectuarea modificărilor, în vederea verificării condițiilor impuse pentru menținerea autorizării.

(4) Ca urmare a verificării condițiilor impuse pentru menținerea autorizării și dacă se constată că acestea sunt îndeplinite, O.N.V.P.V. decide menținerea autorizării producătorilor în cauză și îi notifică în acest sens.

(5) Producătorii nou-înființați depun o cerere la inspectoratele teritoriale ale O.N.V.P.V., până la data de 1 octombrie, în vederea obținerii autorizației de producători de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică și/sau varietale, pentru a produce vinuri din recolta anului respectiv.

(6) Nedepunerea cererii menționate la alin. (5) în termenul menționat atrage imposibilitatea autorizării unității de vinificație pentru recolta din anul respectiv.

(7) Eliberarea autorizațiilor de producător de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică și/sau varietale în cazul menționat la alin. (5) se face până la data de 15 noiembrie a anului în care s-a formulat cererea.

(8) Deținătorii autorizației de producător de vinuri cu denumire de origine controlată, indicație geografică și/sau varietale valabile care intenționează să solicite certificare ca vinuri DOC/IG/varietale pentru vinurile obținute din recolta anului în curs au obligația să depună până la data de 10 decembrie, la inspectoratele teritoriale ale O.N.V.P.V., centralizatorul provenienței materiei prime (struguri/must/vinuri) destinate obținerii de vinuri cu DOC/IG/varietale.”

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Pentru anul 2024, producătorii de struguri destinați obținerii de vinuri cu denumire de origine controlată, vinuri cu indicație geografică sau vinuri varietale care au depus cerere de luare în evidență pentru autorizarea plantațiilor sau cărora le-au fost emise autorizații de producător de struguri pot solicita modificarea cererii și/sau a autorizației pentru a produce vinuri varietale din struguri proveniți din soiurile de viță-de-vie prevăzute la art. 4 alin. (2).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 23 august 2024.
Nr. 332.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea derogării în vederea relocării unui exemplar din specia *Bison bonasus***

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției biodiversitate nr. DB/140.562 din 2.09.2024, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 354 din 19.07.2024, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și de faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea, transportul și eliberarea ulterioară a unui exemplar din specia zimbru (*Bison bonasus*) de pe raza fondului cinegetic nr. 13 Corbi, comuna Nucșoara, județul Argeș, pe raza fondului cinegetic nr. 8 Jepi, județul Argeș.

Art. 2. — În vederea capturării speciilor de faună sălbatice prevăzute la art. 1 se va folosi armă de tranchilizare de tip

DAN-INJECT cu seringă de tip darts și medicație specifică, ce vor fi manipulate numai de medicul veterinar autorizat.

Art. 3. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 30.10.2024.

(2) Capturarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se realizează de către Fundația Conservation Carpathia, denumită în continuare *beneficiar*, cu personal tehnic de specialitate și cu respectarea prevederilor Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru activitatea prevăzută la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 4. — (1) În termen de cel mult 7 zile de la data capturării, beneficiarul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 5. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

București, 2 septembrie 2024.

Nr. 1.907.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant .....

Specia pentru care s-a acordat derogarea

.....

Numărul exemplarelor .....

Stadiul de dezvoltare .....

Starea exemplarelor înainte de prelevare .....

Starea exemplarelor după prelevare .....

Locul de prelevare .....

.....

Data prelevării .....

Mijloace, instalații și metode avute în vedere .....

.....

.....

Stocarea și destinația specimenelor .....

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale

Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri

În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu

În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop

Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare

(Ațașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data .....

Semnătura .....

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**privind acordarea titlului de parc industrial Societății Ecosfera Parc — S.R.L.**

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021, cu completările ulterioare;

— art. 8 alin. (7) și (8) și ale art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății Ecosfera Parc — S.R.L., cu sediul social în București, bulevardul Nicolae Grigorescu nr. 105—109, mansardă, biroul nr. 1, sectorul 3, cod unic de înregistrare 49225928, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 10 ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al orașului Mihăilești, județul Giurgiu, și este identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 37481 din 20.02.2024 (suprafața de 12.300 mp), 38422 din 20.02.2024, 39342 din 21.08.2023, 39559 din 20.02.2024, 39560 din 21.03.2023, 39561 din 19.09.2022 și 40683 din 7.12.2023, eliberate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Giurgiu, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Giurgiu;

b) are o suprafață de 44,73 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 456 alin. (1) lit. i) și art. 464

alin. (1) lit. n) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările și completările ulterioare;

b) Regulamentul (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

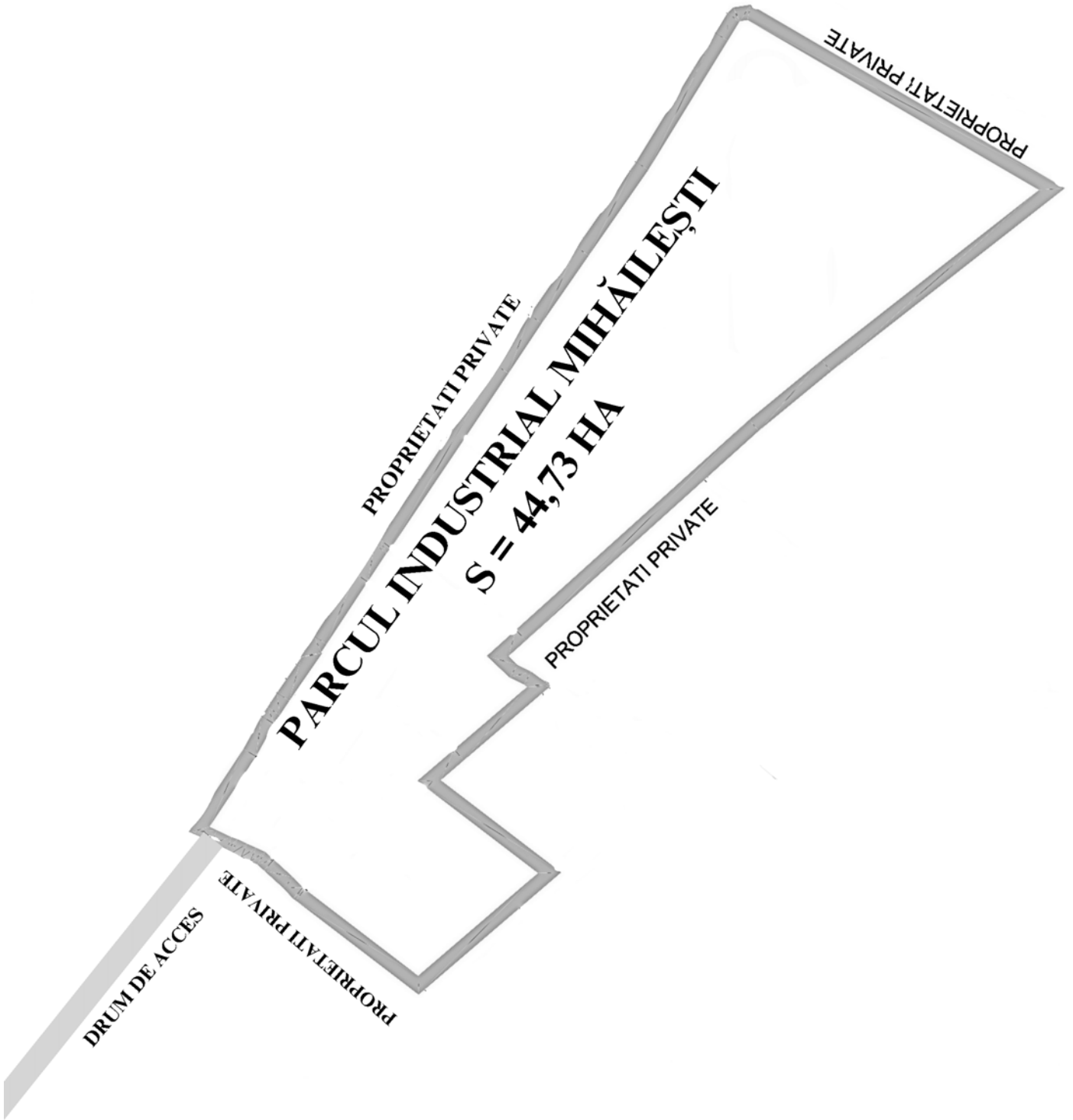
Art. 5. — (1) Furnizorul ajutorului de stat *de minimis* acordat în temeiul titlului de parc industrial instituit potrivit prezentului ordin este orașul Mihăilești, județul Giurgiu.

(2) Furnizorul ajutorului de stat *de minimis* acordat în temeiul titlului de parc industrial instituit potrivit prezentului ordin are obligația respectării prevederilor referitoare la monitorizarea ajutoarelor de stat și încărcarea datelor și informațiilor relevante în Registrul ajutoarelor de stat din România, conform prevederilor art. 25, 29, 42 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,
secretar de stat

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 567592